

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola Ceretii, Salonii Et Verani Episcoporum Ad Leonem Papam. De Leonis ad Flauianum epistola, quam laudant, eiusque exemplar, quod sibi confecerant, a Leone percurri & emendari rogant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

strum proprium suum fecisse, & hominem ex muliere processisse, non abiecta nec deposita deitate, aut generatione illa, quam habebat ex Patre, sed manisſe etiam in assumptione carnis Deum, quod erat. Hoc itaque rectæ fidei ratio protestatur: in tali sensu sanctos patres fuisse comperimus. Ideo illi non dubitauerunt sanctam Virginem dicere theotocon, non quod Verbi natura, deitasque in sancta Virgine sumpfit exordium: sed quod ex ea natum sit sacrum illud corpus animatum anima rationali, cui substantialiter adunatum Dei Verbum, carnaliter natum esse dicitur.

EPISTOLA XCVIII.

LEONIS PAPÆ I.

AD FAVSTVM PRESBYTERVM.

Monet ut in fide catholica perseueret, & fidei quæstiones ad se mittat.

Dilectissimo Fausto presbytero Leo episcopus salutem.

GRATVM semper est mihi tuam alloqui caritatem. *Vnde reliquum in Concilio Calchedonensi, parte prima, epistola decimaquarta.*

EPISTOLA
CERETII, SALONII ET VERANI
EPISCOPORVM AD LEONEM PAPAM.

De Leonis ad Flauianum epistola, quam laudant, eiusque exemplar, quod sibi confecerant, a Leone percurri & emendari rogant.

Domino sancto, beatissimo patri, & apostolica sede dignissimo papæ Leoni, Ceretius, Salonius, & Veranus.

RE CENSITA epistola beatitudinis vestræ, quam de fidei instructione conscriptam ad Constantinopolitanum episcopum destinastis, dignum esse censuimus, vt tantæ doctrinæ libertate ditati, debitas gratias saltem oblatæ literarum officio redderemus. Paternæ siquidem erga nos pietatis vestræ sollicitudinem comprobantes,

anticipationi curationis vestræ hoc nos magis obnoxios confitemur, quod remediorum beneficia ante malorum experimenta cognouimus. Scientes namque pene sera esse remedia, quæ adactis iam vulneribus apponuntur, vt apostolicis illis munitionibus induamur, prouidæ pietatis vocibus præmonetis. Agnoscimus plane, beatissime papa, qua ad nos interiora peccoris vestri peculiari affectione transmisericordia, quorum incolumentati aliorum curatione succurritis: & dum ex aliorum præcordiis infusa antiqui serpentis venena producitis, quasi in quadam caritatis specula constituti, apostolica illa cura ac solicitudine conclamatis, ne inopinantibus improuisus hostis adueniat, ne vulneri locum præbeat incauta securitas, domine sancte, beatissime pater, & apostolica sede dignissime papa. Magna præterea & ineffabili quadam nos peculiares tui gratulatione succrescimus, quod illa specialis doctrinæ vestræ pagina ita per omnium ecclesiarum conuenticula celebratur, vt vere consona omnium sententia declaretur, merito illic principatum sedis apostolicæ constitutum, vnde adhuc apostolici spiritus oracula referentur. Idcirco, si dignanter admittitis, deprecamur, vt opus, & præsentibus & futuris temporibus profuturum, quod nos asseruandi studio foliis mandare curauimus, sanctitas vestra percurrere, & si quid librarii errore defuerit, emendare dignetur: vel si salutarem lectoris omnibus paginam aliquo studii vestri accumulaftis augmento, id ipsum addilibello huic sollicita pietate iubeatis: vt non solum plures sancti episcopi fratres nostri per Gallias, verum etiam multi ex laicis filii vestri, qui epistolam istam magnopere pro veritatis manifestatione desiderant, remissam ad nos, & sancta manu vestra emendatam, transcribere, legere, & tenere mereantur. In rem missos, si dignum ducitis, redire mox cupimus. Et quia incolumentas vestra, exultatio & salus nostra est, citius ad nos relatu desiderabili salutis vestræ gaudia recurrent. *Et alia manu.* Memorem coronam vestram humilitatis nostræ Christus Dominus longæua ætate conseruet, domine sancte, beatissime pater, & apostolica sede dignissime papa.

Ceretius suscepitus vester apostolatum vestrum saluto, commendans me orationibus vestris.

Salonius venerator vester apostolatum vestrum in Domino saluto, orationum vestrarum subsidia depositus.

Veranus cultor vestri apostolatus, beatitudinem vestram saluto, & ut pro me oretis peto.

EPISTOLA XCIX.
LEONIS PAPÆ I.
AD LEONEM AVGVSTVM.

Gratias agit quod eius opera Timotheus ab ecclesia Alexandrina fuerit electus, eumque hortatur ut tantæ vrbi parem episcopum eligi curet.

Leo episcopus Leoni Augusto.

Si gloriosum pietatis vestrae in fidei defensione proposatum tanta prosequi laude cupiamus, quanta rerum ipsarum magnitudo depositus, inueniemur impares in actione gratiarum, si nostri tantum oris angustiis universalis ecclesiæ gaudia celebremus. Sed dignius illius remuneratio vestris actibus meritisque seruabitur, in cuius causa & speciali excellitis animo, & optato triumphatis eventu gloriæ. Sciat igitur clementia vestra omnes ecclesiæ Dei cum laude vestra exultare pariter & lætari, quod ab Alexandrinæ ecclesiæ iugo improbus parricida depulsum est, & populus Dei, cui prædo nefarius incubabat, in antiquam fidei libertatem reductus, potest iam in salutis viam fidelium sacerdotum prædicatione reuocari, cum videat omne seminarium venenorū in ipso auctore proiectum. Nunc ergo quia hoc constanti proposito & magna mente peregistis, consummato operi fidei illud adiungite, ut de catholico ciuitatis illius præsule quod Deo placet decernatis, qui nulla damnatae toties impietatis sit infectus aspergine, ne fortasse teatum vulnus sub specie obductæ cicatricis increscat, & plebs Christiana, quæ vobis agentibus aperte ab hereticorum peruersitate liberata est, lethalibus iterum obnoxia sit venenis. Vides autem, venerabilis imperator, & euidenter agnoscis, quod in persona, de cuius abscessione agitur, non sola est fidei integritas intuenda; quæ etiam si ullis correctionibus professionibusque purgari, & in integrum valeret qualibet conditione

Timotheus
Ælurum
dicit.